

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Jakub Wąwoźny
Protokolant:	Stażysta Agnieszka Kuc

Prokurator:

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2017 r. sprawy

P. B., syna K. i W., urodzonego (...) w C.,

Oskarżonego o to, że:

W dniu 23 lutego 2017 roku około godz. 00:05 w C. na ul. (...) będąc pod wpływem środka psychoaktywnego w postaci amfetaminy o stężeniu 518 ng/ml oraz tetrahydrokannabinolu ((...)) o stężeniu 2,46 ng/ml co odpowiada stanowi nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej samochodem marki M. (...) o nr rej. (...),

Tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **P. B.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w a/o, tj. występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierza mu karę 10/dziesięciu/ miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 30/trzydziestu/ godzin w stosunku miesięcznym na cele społeczne;

II. na zasadzie art. 42 § 2 kk oraz art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, do których uprawnia kategoria B prawa jazdy na okres 3/trzech/lat;

III. na podstawie art. 63§4 kk zalicza na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23.02.2017r;

IV. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000(pięć) tysięcy zł;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa(Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 180(stu osiemdziesięciu) zł tytułem opłaty oraz obciąża oskarżanego wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 755(siedemset pięćdziesiąt pięć) zł.

UZASADNIENIE

W dniu 23 lutego 2017 roku P. B. prowadził samochód osobowy marki M. (...) o nr rej. (...). W miejscowości C. przy ul. (...) około godziny 00:05 został zatrzymany do kontroli przez patrol policyjny. Z uwagi na zachowanie P. B., udano się wraz z oskarżonym do Komendy Powiatowej Policji w C. celem zbadania go na zawartość narkotyków w organizmie. Badanie przeprowadzone narkotestem wykazało wynik pozytywny. Następnie przewieziono oskarżonego do ZOZ-u w C. i pobrano od niego mocz do analizy. Badanie wykazało obecność marihuany i amfetaminy w organizmie. Od oskarżonego pobrano krew do badania, po czym funkcjonariusze policji wraz z zatrzymanym wrócili do KPP w C..

dowód: (wynik badania na zawartość narkotyków w organizmie k. 5, zlecenie na badanie krwi – k. 7, protokół przesłuchania funkcjonariusza policji J. S. – k. 8- 9 akt, protokół przesłuchania funkcjonariusza policji P. M. – k. 10-22, wyjaśnienia oskarżonego, k. 23-25, 81-82, protokół pobrania krwi – k. 63)

Funkcjonariusze policji w związku z ujawnionym czynem, zatrzymali oskarżonemu prawo jazdy.

dowód: postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy – k. 85

Na podstawie materiału dowodowego w postaci pobranej od oskarżonego krwi, dnia 14 kwietnia 2017r. Instytut (...) w B. wydał opinię toksykologiczną, która wykazała w badanej krwi oskarżonego następujące stężenia substancji – delta-9-tetrahydrokannabinol – 2,46 (ng/ml), amfetamina – 518,0 (ng/ml). Stwierdzono, że stężenia środków psychoaktywnych w krwi pobranej od P. B. oraz ujawnione podczas kontroli objawy oskarżonego wskazują, że w chwili prowadzenia pojazdu znajdował się on w stanie pod wpływem środka psychoaktywnego działającego podobnie do alkoholu, co odpowiada stanowi „nietrzeźwości” w odniesieniu do alkoholu etylowego.

Dowód: opinia z badań kryminalistycznych (...) (T.) – k. 33-62

Oskarżony wysłuchany w postępowaniu przygotowawczym złożył wyjaśnienia, w których potwierdził w pełni przebieg zdarzenia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego w zakresie opisanego przez niego przebiegu zdarzenia, gdyż są one zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.

Tak zgromadzony i oceniony materiał dowodowy daje podstawę do przyjęcia, że oskarżony winien jest popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia oskarżonego i wydana w sprawie opinia instytutu przemawiają za uznaniem, iż czyn oskarżonego miał charakter umyślny.

P. B. nie był karany.

Dowód: informacja o karalności – k. 88

Sąd podzielił kwalifikację zarzutu aktu oskarżenia uznając, iż czyn oskarżonego, polegający na kierowaniu samochodem marki M. (...) po drodze publicznej będąc pod wpływem środka psychoaktywnego w postaci amfetaminy o stężeniu 518 ng/ml oraz tetrahydrokannabinolu o stężeniu 2,46 ng/ml odpowiada stanowi nietrzeźwości i wypełnia znamiona art. 178a § 1 kk.

W tym stanie rzeczy Sąd wymierzył oskarżonemu uwzględniając wniosek w trybie art. 335§2k.p.k. na podstawie art. 34§1 i §1a pkt 1 kk oraz art. 35§1 kk na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym na cele społeczne. Na mocy art. 42 § 2 kk oraz art. 43 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, do których uprawnia kat. (...) prawa jazdy na okres 3 lat z zaliczeniem okresu jego zatrzymania od dnia 23.02.2017r. Na podstawie art. 43 a § 2 kk Sąd orzekł wobec P. B. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy

Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 zł oraz zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem opłaty oraz obciążył oskarżonego wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 755 zł.

Orzekając w powyższy sposób Sąd kierował się dyrektywami, wymienionymi w art. 53 k.k., przy uwzględnieniu wszelkich ujawnionych w sprawie okoliczności łagodzących i obciążających, dotyczących osoby oskarżonego. Do okoliczności łagodzących zaliczyć należy fakt pełnego i szczerego przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wolę zakończenia postępowania w formie złożenia wniosku o skazanie go w określony sposób bez przeprowadzenia rozprawy już na etapie postępowania przygotowawczego oraz dotychczasową niekaralność.

Do okoliczności obciążających zaliczyć należy wysoką szkodliwość społeczną popełnionego przez oskarżonego czynu i nagminność tego typu przestępstw.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu miał na uwadze fakt, iż dolegliwość kary nie może przekraczać stopnia winy. W doktrynie podkreśla się nadrzędność powyższej dyrektywy wobec innych ogólnych dyrektyw wymiaru kary. W przedmiotowej sprawie uznać należy, że stopień zawinienia oskarżonego jest wysoki.

Sąd wziął także pod uwagę dyrektywę wymiaru kary nawiązującą do stopnia społecznej szkodliwości czynu. W przedmiotowej sprawie jest ona niewątpliwie duża. Zachowanie oskarżonego mogło doprowadzić do poważnych konsekwencji w postaci wypadku drogowego, tym bardziej, że zawartość środków psychoaktywnych w jego organizmie nie pozwalała mu na prawidłową reakcję na zmieniające się warunki drogowe.

Sąd wymierzając karę wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinna ona osiągnąć. Kara w orzeczonym wymiarze powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna spełnić również swoje cele, jeśli chodzi o jej społeczne oddziaływanie.

Sąd wymierzając karę miał na uwadze sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa. Analizując tę dyrektywę Sąd miał na uwadze uprzednią niekaralność oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe uwagi Sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym na cele społeczne uznając, że wymierzenie innej kary nie spełniłoby swoich celów, zaś kara wyższa lub niższa niż orzeczona nie odpowiadałaby dyrektywom art. 53 k.k.

Mając na uwadze treść art. 42 § 2 k.k. i art. 43 a § 2 kk orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres nie krótszy niż 3 lata i świadczenia pieniężnego w wysokości co najmniej 5 000 złotych w przedmiotowej sprawie było obligatoryjne.

Zgodnie z art. 63 § 4 kk zasadnym było także zaliczenie na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okresu zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy od dnia 23 lutego 2017r. Zgodnie bowiem z orzecznictwem Sądu Najwyższego na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów podlega zaliczeniu, także okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy lub innego dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów, stosowanego na podstawie art. 137 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 135 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2017r., poz. 1260 ze zm.), zaś zgodnie z art. 413 § 2 pkt. 2 kpk rozstrzygnięcie w tym przedmiocie powinno być zawarte w wyroku (uchwała SN z 25 lutego 2009 r., o sygn. I KZP 33/08).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 2 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49/83 poz. 223 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2013r., poz. 663), uwzględniając w tym zakresie sytuację materialną i rodzinną oskarżonego.